

Особливості соціальної роботи з дітьми ВІЛ - інфікованими

**Підготувала:
Головата Оксана**

ВІЛ - інфекція

це одне з хронічних вірусних захворювань, викликане вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), що призводить до глибокого порушення імунної системи, яке визначають медичним терміном «імунодефіцит».

- Перебіг ВІЛ-інфекції в дітей і дорослих різний. Це пояснюється тим, що імунна система дитини при народженні є несформованою і розвивається протягом перших 5–7 років життя. Тому вірус дуже швидко її руйнує. Якщо таким дітям вчасно не призначити лікування, у більшості з них тяжкі прояви захворювання розвиваються протягом перших п'яти років життя, а в однієї третини дітей – протягом перших двох років життя

Інфікування дітей ВІЛ

Основним шляхом інфікування дітей ВІЛ в Україні є так звана «вертикальна трансмісія вірусу від матері до дитини». Передача ВІЛ від матері до дитини може відбутися:

Слід також пам'ятати, що дитина може інфікуватися ВІЛ ще й такими шляхами:

під час вагітності

під час пологів

при грудному вигодовуванні ВІЛ-інфікованою матір'ю

При статевому насильстві

під час ін'єкцій та маніпуляцій з використанням нестерильних медичних інструментів, при переливанні крові, інфікованої ВІЛ, при споживанні ін'єкційних наркотичних речовин.

- Найчастішою послугою для сімей, які мають ВІЛ-інфіковану дитину, в соціальній службі є консультування з різних питань. Практика роботи соціальних служб у цьому напрямі визначила низку питань, на які соціальний працівник повинен насамперед звернути увагу.

- Ще одним важливим аспектом допомоги батькам з боку соціального працівника може бути перевірка готовності дитини до відвідування дитячого закладу, тобто чи має дитина необхідні навички гігієни та поведінки, чи знають батьки, як, що і кому вони можуть у дитячому закладі сказати про ВІЛ-інфекцію в дитини тощо. Окремим блоком роботи як з батьками, так і з дитиною є розкриття позитивного ВІЛ-статусу дитині. Це дуже серйозна, комплексна та делікатна робота. Якщо в соціальній службі є фахівець, який пройшов відповідне навчання, тоді над цією проблемою можна працювати безпосередньо в службі. Якщо такого фахівця немає, а потреба в цій послuzі є, соціальна служба зв'язує батьків з тією організацією, яка може в цьому допомогти. Аналіз низки психолого-педагогічної літератури дозволяє стверджувати, що у соціальній роботі з ВІЛ-інфікованими дітьми та їх родинами застосовують такі продуктивні технології як соціальне інспектування та соціальний супровід

- Соціальна допомога ВІЛ-інфікованим дітям надається на всіх рівнях за територіальним принципом. Соціальна допомога здійснюється шляхом надання соціальних послуг: за місцем проживання дитини (вдома); у стаціонарних інтернатних установах та закладах; у реабілітаційних установах та закладах; в установах та закладах (центрах) денного перебування; в установах та закладах тимчасового або постійного перебування; у територіальних центрах соціального обслуговування; в інших закладах соціальної підтримки (догляду).

- Для вирішення проблем ВІЛ-інфікованих неповнолітніх, їх найближчого оточення потрібно своєрідний підхід до проведення соціальної роботи. Соціальна робота передбачає створення оптимальних соціальних умов життєдіяльності, що дозволяють хворому краще адаптуватися в соціальному середовищі (середовищем може виступати як найближче оточення, так і суспільство в цілому), відчувати себе особистістю, а також вирішення цілого ряду проблем. Існують різні і методи соціальної роботи з ВІЛ-інфікованими неповнолітніми такі як інформування, консультування Для вирішення проблем ВІЛ-інфікованих неповнолітніх, їх найближчого оточення потрібно своєрідний підхід до проведення соціальної роботи. Соціальна робота передбачає створення оптимальних соціальних умов життєдіяльності, що дозволяють хворому краще адаптуватися в соціальному

Профілактична медико-соціальна робота з ВІЛ-інфікованими неповнолітніми підрозділяється на два види:

**Первинна
профілактика**

**Вторинна
профілактика**

попередження у неповнолітніх ВІЛ-інфекції, тобто формування уявлень про здоровий спосіб життя, активної життєвої позиції по відношенню до свого здоров'я. Первинну профілактику зобов'язані проводити освітні установи в яких навчаються неповнолітні.

спрямована на попередження подальшого прогресування хвороби і передбачає комплекс лікувальних та профілактичних заходів.

- Діти, які живуть з ВІЛ, значно частіше хворіють, ніж звичайні діти. Саме тому вони потребують посиленого дотримання санітарно-гігієнічних норм при догляді за ними, спостереження за зміною самопочуття, більш повноцінного харчування. Соціальний працівник має переконатися, що батьки це усвідомлюють та використовують у повсякденному житті. Проте любов, турбота й опіка є для цих дітей є важливою